

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

43. Quantum actiuos contemplatiui præcellunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

ni & tempori cordis hoc imputabitur. Amplius dico quod deficiunt & errant qui in suis contemplationibus plus quàm oportet inquirere volunt: valde quippe est eis humilitas necessaria charitatis custos, & nutrix.

QUANTVM ACTIVOS CONTEMPLATIUI PRÆCELLUNT.

CAPVT XLIII.

Quantum ad tertiam rationem, quòd scilicet aliqui contemplatiui falluntur & efficiuntur dementes, & melancholici, respondet prædictus Gerson, quòd eodem modo in vita actiua multi decipiuntur, non habentes discretionem, quæ requiritur ad opus cœptum consumandum. Neque omnibus hæc gratia exhibetur scilicet intendere contemplationi certis de causis iam assignatis, quemadmodum ait Apostolus: Vnusquisque habet proprium donum à Deo: vnus sic, alius vero sic. Et iterum si in corpore omnia membra essent oculus, vbi manus, &c. Verum est tamen quòd homines mundani facillè iudicant contemplatiuos esse amantes, & melancholicos, quia non faciunt sicut & ipsi: nam omnia parui pendunt quæ illi nimis amant & magni pendunt. Sed non vident magnas consolationes & sancta opera, & spirituales diuitias quas acquirunt contemplatiui mundum spernentes, & à se procul pellentes omnem auaritiam, iram, inuidiam, & vniuersam vanitatem. Quæ huius mundi amatoribus non modicam præstant vexationem, & contemplatiui viuunt

viuunt in magna quiete, & pace suæ conscientia; quæ est tam magnum bonum, vt aliud ei hic nequeat comparari. & loco mundanarum occupationum super terram, in angustissimo loco & re modica, ipsi contemplatiui occupantur in maiori & ampliori loco atque negotio, quàm fit totus mundus, hoc est in Deo. Quid per hoc exprimere velim, norunt in talibus experti. Certum siquidem est quòd vita rationalis creaturæ consistit potius in operatione intellectus seu rationis, quàm in aliquo alio: hoc est in rationalibus meditationibus, & in amore spontaneo. Vnde illi & quasi solum dicendi sunt viuere, qui in contemplatione tali cibo & potu reficiuntur, & non illi, qui animas suas & vitam non plus quàm bestia ad cœlestia leuant: nam illi comedunt, & bibunt, exultant, gaudent, & rident, & sunt occupati in vanitatibus & leuitatibus, & sua corpora laborant: & sic per hunc modum faciunt sicut pecora. Sed fortè dicent isti, quod suis laboribus alijs auxilium præstant. Hoc idem faciunt equi & asini, & aliquando plus. Quamuis hoc sit laudabile in eo, qui non valet neq; scit aliud, & illud complet fideliter, id est recta intentione, & bono fine scilicet ad seruendum Deo, & subueniendum proximo. Fateor tamen contemplatiuos in negotijs mundanis non esse ita sapiètes, & prudentes, sicut sunt actiui. Ratio est secundùm prædictum Doctorem, quia suum ingenium & intentionem circa talia non apponunt. Vnde fit eos & simplices & insipientes iudicari: sed ipsi de hoc non curant; nam ad hoc vocati sunt secundùm Apostolum,

1

& ad

& ad hoc totis viribus nituntur scilicet stultos
reputari, vt possint esse sapientes.

QVAM EST NECESSARIA CONTEM-
platio diuina gratia.

C A P V T XLIV.

I Am superius aliquo modo exposuimus, quod
silentium alterum est extra animam, alterum
intra; & quod contemplatiuus non tam satagit
exterius silentium & secretum attingere, quam
interius. Ad quod acquirendum est necessaria
custodia & secretum cellæ. dicit enim beatus
Bernardus quod speciosus animæ IESVS CHRIS-
TUS verecundus est amicus, neque libenter ad
sponsam suam accedit multitudine præsentem;
quærit autem esse solus. Oportet igitur animam
à se omnino expellere exterius & interius om-
nes occupationes, & solummodo esse solici-
tam & intentam ad recipiendum sponsum su-
um, quoniam quidem est simplex & vnicus:
ideo vult quæri in simplicitate & vnitate cor-
dis. Tale autem cor scilicet circa exteriora oc-
cupatum non est simplex, & vnitum, sed huma-
nis, vanis, & illicitis curis multipliciter diui-
sum. Sed heu fratres ad quantam miseriam no-
bilis anima redacta est propter peccatum, quæ
in primo statu innocentie ordinata fuerat ad
contemplandum Deum creatorem suum, &
considerandum spiritualia: quod nunc tanta
pœna & difficultate, onere corruptionis sue ag-
grauata vix explere potest. Quod bene experi-
untur qui ad hoc conantur. O Deus meus quid
est